"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଏହି ଶରୀରକୁ ନଦେଖି ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଆତ୍ମା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କର, ତୁମକୁ ଏହି ଅବସ୍ଥାକୁ ମଜବୁତ୍ କରିବାକୁ ହେବ କାରଣ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଉଚ୍ଚ ଲକ୍ଷ୍ୟ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଉପରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଘରକୁ କେବେ ଯିବ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେତେବେଳେ ଅପବିତ୍ରତାର ମାତ୍ରା ରିଞ୍ଚକ ମାତ୍ର ବି ନ ରହିବ । ଯେପରି ବାବା ପବିତ୍ର ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଉପରକୁ ଯାଇପାରିବ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣି ଶୁଣି ଯେତେବେଳେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ, ବାବାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନରୁ ଖାଲି କରିଦେବ ସେତେବେଳେ ସେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବ । ସେଠାରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ଝରିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ଯେହେତୁ ତୁମକୁ ସବୁ କିଛି ଦେଇଦେଲେ ତେଣୁ ତାଙ୍କର ନିରବରେ ରହିବାର ପାର୍ଟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ । ଯଦି ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ କୁହାଯାଉଛି ତେବେ ବୁଝିଯିବା ଦରକାର ଯେ ଏକମାତ୍ର ଶିବ ହିଁ ଭଗବାନ ବା ପରମପିତା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଅଥବା ଆତ୍ମାମାନେ ମନେ ପକାଉଛ । ରଚୟିତା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ ଏବେ ପରିଚୟ ମିଳିଯାଇଛି । ଏହା ତ ନିଶ୍ଚିତ ପିଲାମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଥିବେ । ସମସ୍ତେ ତ ଏକା ପ୍ରକାରର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ବହୁତ ସୁକ୍ଷ୍ମ କଥା । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚିତ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଭାବିବା — ଏହି ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେବାରେ ସମୟ ଲାଗୁଛି । ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ତ କିଛି ବି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ତେଣୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି କହି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁଭଳି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରୁଛ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛ, ଏହିଭଳି ଆଉ କେହି ବି ମନେ ପକାଉନଥିବେ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆତ୍ମାର ଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ନାହିଁ । ଏହି କଥା ହିଁ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଏବଂ ଗୁପ୍ତ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆମେ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭଇ ତେବେ ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ଦେଖିବା ଦରକାର, ଶରୀରକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମା ଉପରେ ୫ ବିକାରର ମଇଳା ଲାଗି ରହିଛି । ଏଥିରେ ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ଆତ୍ମାର । ଆତ୍ମା ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନରୁ ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି - ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆତ୍ମାରେ ଅଛି । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହେଉଛି କେବଳ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା । ତେଣୁ ତୁମେ ନିଜକୁ କେବେ ବି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବୋଲି କହିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମକୁ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ନେବାକୁ ହେବ । ସିଏ ନିଜ ପାଖରେ ରଖି କ'ଣ କରିବେ । ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ଧନ ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେବେ ନା । ପିଲାମାନେ ସେହି ଜ୍ଞାନରତ୍ନକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ଅଧିକ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି ସିଏ ଭଲ ଭାବରେ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଏ ନା । ସିଏ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଯେପରି ସିଏ ପରମ ପବିତ୍ର ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରମ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ଯେତେବେଳେ ଅପବିତ୍ରତାର ଟିକିଏ ବି ଅଂଶ ରହିବ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଉପରକୁ ଚାଲିଯିବେ । ବାବା ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାର ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ଏହା ତ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ସାରା ଦିନ ଯୋଗରେ ରହୁ ନାହାନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ବସାଇ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନେ ତ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଣୁ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ମୁରଲୀ ପଢୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ଜ୍ଞାନକୁ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କର । ଆମକୁ ବାବାଙ୍କ ସଦୃଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନକୁ ଏପରି ଜାଣିଯିବ ଯେପରି ବାବାଙ୍କୁ ଏକଦମ୍ ଖାଲି କରିଦେବ ଏବଂ ବାବା ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବେ... । ଏମିତି ନୁହେଁ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସଦା ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନର କଥା କହୁଥିବେ ନା । ସବୁକିଛି ଦେଇଦେବା ପରେ ସିଏ ନିରବତାର ପାର୍ଟ ବଜାନ୍ତି । ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ପରମଧାମରେ ନିରବତାରେ ରହିବ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମା ହିଁ ସଂସ୍କାର ନେଇଯାଉଛି । ଯଦି କେହି ସନ୍ନ୍ୟାସୀର ଆତ୍ମା ହୋଇଥିବ ତେବେ ତାଙ୍କର ଛୋଟ ବେଳରୁ ହିଁ ଶାସ୍ତ୍ର କଣ୍ଠସ୍ଥ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ପୁଣି ତାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଯାଏ । ଏବେ ଏଠାକୁ ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ସେଠାକୁ ତ ତୁମର ଜ୍ଞାନର ସଂସ୍କାର ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଲୁକ୍କାୟିତ ହୋଇଯାଉଛି । ବାକି ଆତ୍ମାକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ନିଜର ପଦ ନେବାକୁ ହେବ । ତୁମର ଶରୀରର ନାମ ରହିଛି । ଶିବବାବା ତ ନିରାକାର । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ଧାର ସୂତ୍ରରେ ନେଉଛି । ତେବେ ସିଏ ତ କେବଳ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସିଏ ଅନ୍ୟ କାହାର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ କାରଣ ସିଏ ନିଜେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର । କେବଳ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସିଏ ଏଠାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବାପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣି ସିଏ କ'ଣ କରିବେ । ସିଏ ସର୍ବଦା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହିପରି-ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କର । ସାରା ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ରହସ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆ

ବହୁତ ଛୋଟ ହୋଇଥିବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ତ ବହୁତ ବଡ଼ । ସାରା ଦୁନିଆରେ କେତେ ବତୀ ଆଦି ଜଳୁଛି । ବିଜୁଳି ଦ୍ୱାରା କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ହେଉଛି । ସେଠାରେ ତ ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ଛୋଟ ଏବଂ ବିଜୁଳି ମଧ୍ୟ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ । ଯେପରି ଛୋଟ ଗାଁ ସଦୃଶ ଦେଖାଯିବ । ଏବେ ତ କେତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଗାଁ ଅଛି । ସେଠାରେ ଏତେ ରହିବେ ନାହିଁ । ବହୁତ କମ ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ରାସ୍ତା ରହିବ । ସେଠାରେ ୫ ତତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ, କେବେ ବି ଚଞ୍ଚଳତା କରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତାକୁ ସୁଖଧାମ କୁହାଯାଏ । ତାର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗ । ଆଗକୁ ତୁମେ ଯେତେ ନିକଟତର ହୋଇଚାଲିବ ସେତେ ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଚାଲିବ । ବାବା ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ କରାଇ ଚାଲିବେ । ପୁଣି ସେତେବେଳେ ଲଢେଇ କରିବା ସମୟରେ ସୈନ୍ୟ ଅଥବା ବିମାନ ଆଦିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଏଠାରେ ବସି ବସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମାରିପାରିବୁ । ଏହି ବିମାନ ଆଦି କିଛି କାମରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରପୃଷ୍ଠକୁ ଜାଗା ଦେଖିବାକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏସବୁ ହେଉଛି ବିଜ୍ଞାନର ଫାଲତୁ ବୁଦ୍ଧି । କେତେ ଆଡମ୍ବର କରୁଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗରେ କେତେ ନିରବତା ରହିଛି, ଏହାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ତ କେବଳ ହଙ୍ଗାମା ହିଁ ହଙ୍ଗାମା ହେଉଛି । କାରଣ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି କେବଳ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଥିଲା, ତାହା ହେଉଛି ସୁଖଧାମ ଏଠାରେ କେବଳ ଦୁଃଖ, ଅଶାନ୍ତି ଲାଗି ରହିଛି । ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ତୁମେ ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛ, କେବେ ଅଶାନ୍ତି ନ ହେଉ, ତେବେ ତାହା ତ କେବଳ ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମରେ ହୋଇପାରିବ । ସ୍ୱର୍ଗ ତ ସମସ୍ତେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ ହିଁ ବୈକୁଣ୍ଠ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ଲୋକମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ମନେ ପକାନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ଶାନ୍ତିକୁ ମନେ ପକାନ୍ତି । ସୁଖକୁ ତ କେହି ମନେ ପକାଇପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ନିୟମ ହିଁ ନାହିଁ । ସୁଖକୁ ତ ତୁମେମାନେ ମନେ ପକାଉଛ ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛ - ଆମକୁ ଆସି ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କର । ପ୍ରକୃତରେ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତିଧାମର ନିବାସୀ । ଏହି କଥାକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କାରଣ ତୁମେମାନେ ବୁଦ୍ଧିହୀନଥିଲ । ତେବେ କେବେଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ହେଲ ? ୧୬ କଳାରୁ ୧୨-୧୪ କଳା ହୋଇଗଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଧିରେ-ଧିରେ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ହୋଇଗଲ ଏବେ କିନ୍ତୁ କିଛି କଳା ନାହିଁ । ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ବେଶୀ ଦୁଃଖ କାହିଁକି ଦିଆଯାଉଛି ? ଏହା ଉପରେ ବହୁତ ସମ୍ମିଳନୀ କରୁଛନ୍ତି । ଆରେ ଦୁଃଖ ତ ସାରା ଦୁନିଆରେ ଅଛି । ଅସରନ୍ତି ଦୁଃଖ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏବେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ ? ଏବେ ତ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଏବେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସୁଖକୁ ତ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତୁମେ କନ୍ୟାମାନେ ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇପାରିବ — ଏହି ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ଅଛି, ଅଶାନ୍ତି ଅଛି । ଯେଉଁଠାରୁ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଆସିଛୁ ତାହା ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଆଦି-ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ସୁଖଧାମ । ଆମେ ଆଦି-ସନାତନ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କହିବା ନାହିଁ । ଆଦି-ସନାତନ ତ ପ୍ରାଚୀନ ଧର୍ମ ତାହା ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ । ତାହା ହେଉଛି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ, ସେଠାରେ ବିକାରର ନାମ ହିଁ ନାହିଁ । କେତେ ପ୍ରଭେଦ ରହିଛି ନା । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଆମ ଭିତର ନିର୍ବିକାରୀ ପଣିଆ ଆସିବା ଦରକାର ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନେ, କାମ ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କର । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର । ଏବେ ଆତ୍ମା ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି, ଖାଦ ମିଶିବା ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରର ପ୍ରବେଶତା ଦ୍ୱାରା ଶରୀର ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ହୋଇଯାଇଛି । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ପବତ୍ର ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ମିଳିବ, ତାକୁ ହିଁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ବରଗଛର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିବ । କାରଣ ସାରା ବୃକ୍ଷ ଛିଡା ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ମୂଳଦୁଆ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ନାହିଁ ବାକି ଅନ୍ୟଧର୍ମ ସବୁ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁ ଧର୍ମ ଅପବିତ୍ର, ସେଥିପାଇଁ ଏମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଦେବତା । ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛି । ସିଢି ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ - ଦେବତାମାନେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଗଲେ ତେଣୁ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲି କହି ହେଉଛନ୍ତି । ନିଜକୁ ଦେବତା ତ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସମସ୍ତେ ପତିତ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଏହାର ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା । ନଚେତ୍ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ହିଁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲୁ । ଭାରତ ପବିତ୍ର ଥିଲା, ଏବେ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ତ କେହି ସ୍ଥାପନା କରି ନାହାଁନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଆଜିକାଲି ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏତେ ସମୟ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ଅତିକମରେ ଆଧା ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଦେବେ ତେବେ ତ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟ ଶୁଣାଇପାରିବ । ପଏଣ୍ଟ ତ ବହୁତ ଅଛି । ସେଥିରୁ ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ପଏଣ୍ଟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଲୌକିକ ପାଠପଢାରେ ମଧ୍ୟ ଯେତେ ଯେତେ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲନ୍ତି ପିଲାଦିନର ପାଠପଢା ଧୀରେ ଧୀରେ ଭୁଲି ହୋଇଯାଏ । ସେହିପରି ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ କହିବେ ଏବେ ତୁମର ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ ବଦଳିଗଲାଣି । ସେସବୁ ଭୁଲି ହୋଇଯାଉଛି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ କହିବେ ଏବେ ତୁମର ଜ୍ଞାନ ବଦଳି ଯାଇଛି । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଆରେ ପାଠପଢାରେ ଯେତେ ଯେତେ ଉପରକୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି ପ୍ରଥମ ପାଠ ସେତେସେତେ ଭୁଲି ହୋଇଯାଏନା । ବାବା ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନୂଆ ନୂଆ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ସାଧାରଣ ପାଠପଢା ଥିଲା, ଏବେ ବାବା ଗୁହ୍ୟଗୁହ୍ୟ କଥା ଶୁଣାଇଚାଲିଛନ୍ତି । ସିଏ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ନା । ସବୁକିଛି ଶୁଣାଇସାରିବା ପରେ କେବଳ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ କହିଥା'ନ୍ତି — ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଗଲ ତେବେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କିଛି ଜାଣିଗଲ । ଅଲଫଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜତନ୍ତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଯିବ । କେବଳ ଏତିକି ବୁଝାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟେ । ଯିଏ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ସିଏ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ

ନାହିଁ ଏବଂ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏଥିରେ ବହୁତ ମେହନତ ଦରକାର । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମେହନତ ଦରକାର । ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ମେହନତ ଦରକାର । ଉଭୟ ବିଷୟ ବସ୍ତୁରେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବେ ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ତେବେ ସମସ୍ତେ ନରରୁ ନାରୟଣ କିପରି ହୋଇଯିବେ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଏହି ଗୀତା ପାଠଶାଳାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ତାହା ହେଉଛି ଗୀତା ଜ୍ଞାନ । ତାକୁ କିଏ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତାହା ମଧ୍ୟ ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ଏହି ଦୁନିଆ କବ୍ରିସ୍ତାନ(ଶ୍ମସାନ) ହୋଇଯାଉଛି ପୁଣି ପରିସ୍ତାନ ହେବାର ଅଛି ।

ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଚିତାରେ ବସି ପୂଜାରୀରୁ ପୂଜ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମଧ୍ୟ ଦିନକୁ ଦିନ କେତେ ବୁଦ୍ଧିବାନ୍ ହେବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ନୂଆ ନୂଆ ଉଦ୍ଭାବନ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଭାରତବାସୀ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଶିଖିଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଆସିବେ । କିନ୍ତୁ ଏତେ ଜ୍ଞାନ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସେହିମାନେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ସେମାନେ ରାଜା ରାଣୀ ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ରାଜା ରାଣୀଙ୍କ ସେବାରେ ରହିବେ । ଏହିଭଳି ଏହିଭଳି ଉଦ୍ଭାବନ କରି ଚାଲୁଥିବେ । ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ରାଜା ରାଣୀ ହେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ତ ସବୁ ପ୍ରକାର ସୁଖ ମିଳିଯିବ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉର୍ତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଜଲଦି ଜଲଦି ଘରକୁ ଫେରିଯିବାର ବିଚାର ମନରେ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏବେ ତୁମେ ହେଉଛ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ହେଉଛି ଏହି ମିଶନର କାମ । ଯେମିତି ବୌଦ୍ଧିମାନଙ୍କର, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କର ମିଶନ ହୋଇଥାଏ । କୃଷ୍ଣ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ରାଶି ମିଶୁଛି ନା । ତାଙ୍କର ଦେବା ନେବାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସଂଯୋଗ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ଭାରତକୁ ଏତେ ସହଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଭାଷା ଛାଡି ଦେବା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଗ୍ଳାନି ହେଲା ନା । ସେମାନେ ତ ପଛରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ନା ବହୁତ ସୁଖ ନା ବହୁତ ଦୁଃଖ ଭୋଗୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଉନ୍ନତମାନର ଉଦ୍ଭାବନ ସେହିମାନେ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ଭାରତରେ ଯଦିଓ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଭଳି ଉନ୍ନତମାନର ଜିନିଷ ସବୁ ତିଆରି କରିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ବିଦେଶର ଜିନିଷ ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ସଚ୍ଚୋଟତାର ସହିତ ତିଆରି କରନ୍ତି । ଏଠାରେ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଏଠାରେ ଏମାନଙ୍କର ଠକିବା ମନୋବୃତ୍ତି ରହିଛି । କାରଣ ଏଠାରେ ବହୁତ ଦୁଃଖ ରହିଛି ନା । ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁଃଖ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଦୂର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଆଣିବା ପାଇଁ ଭଲେ କେତେ ସମ୍ମିଳନୀ କରୁଛନ୍ତି ତଥାପି ଧକ୍କା ଖାଇ ଚାଲୁଛନ୍ତି । କେବଳ ମାତାମାନଙ୍କର ଦୁଃଖର କଥା ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ଅଛି । ସାରା ଦୁନିଆରେ ଲଢେଇ ଝଗଡା ମାରପିଟର କଥା ଚାଲିଛି । ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାକୁ ନେଇ ମାରପିଟ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ତ କୌଣସି ଦୁଃଖର କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ଏହାର ମଧ୍ୟ ହିସାବ ବାହାର କରିବା ଦରକାର । ଲଢେଇ କେତେବେଳେ ବି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଭାରତରେ ଯେତେବେଳେ ରାବଣର ପ୍ରବେଶତା ହୁଏ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଘରେ ଘରେ ଲଢେଇ ଝଗଡା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ପରସ୍ପରଠାରୁ ଏକଦମ୍ ଅଲଗା ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଲଢେଇ ମାରପିଟ କରନ୍ତି ପୁଣି ବିଦେଶୀମାନେ ଆସି ଶାସନ କରନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ କ'ଣ ବ୍ରିଟିଶ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା! ସେମାନେ ଏଠାକୁ ଆସି ଲାଞ୍ଚ ଆଦି ଦେଇ ଆମ ରାଜ୍ୟକୁ ନିଜ ହାତକୁ ନେଇଗଲେ । ତେବେ କେତେ ରାତି ଦିନର ଫରକ ଅଛି । ଏକଥା ନୂଆମାନେ କେହି ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ନୂଆ ଜ୍ଞାନ ନା । ଯାହା ପୁଣି ପ୍ରାୟତଃ ଲୋପ ହୋଇଯାଉଛି । ବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ତାହା ଲୁକ୍କାୟିତ ହୋଇଯିବ । ଏହା ଏକମାତ୍ର ପାଠପଢା ଯାହାକି ଥରେ ମାତ୍ର ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମିଳୁଛି । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମକୁ ସବୁକିଛି ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇ ଚାଲିବ — ତୁମେ କେଉଁ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟରେ କିଛି ବି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଉନ୍ନତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଫଳାଫଳ ଘୋଷଣା ହେଲା ପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଇଯିବ । ପୁଣି କେତେ କାନ୍ଦିବେ .... । ଆମେ ତ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଯିବା । ତୁମେ ଏବେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛ — କିପରି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଚତୁର୍ଦିଗକୁ ପ୍ରଚାର ହୋଇଯାଉ । ସମୟ ଆସିବ ସମସ୍ତେ ଆପେ ଆପେ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଆଡକୁ ସବୁ ଦୌଡି ଆସିବେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେ ବିଳମ୍ବ ହୋଇ ଚାଲିବ, ସେତେ ଟୁ ଲେଟ୍ ର ବୋର୍ଡ ଲାଗିଯିବ । ପୁଣି ଆଉ କିଛି ଜମା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ଟଙ୍କା ପଇସାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏହି ବ୍ୟାଜ୍ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ଇଏ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ୟାଜ୍ ଏଭଳି ଯେଉଁଥିରେ ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ସାରାଂଶ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି । ବାବା ବ୍ୟାଜର ବହୁତ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ସମୟ ଆସିବ ଯାହାକି ତୁମର ଏହି ବ୍ୟାଜକୁ ସମସ୍ତେ ଖୁବ୍ ସମ୍ମାନ ଦେବେ । ମନମନାଭବ ମୋତେ ମନେପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ଏହିଭଳି ଦେବୀ-ଦେବତା ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ଏହିମାନେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । କେବଳ ବାବା ହିଁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଉନାହାନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଯୋଗ ରୂପକ ସାଧନା ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା ଦ୍ୱାରା କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଆତ୍ମାରେ ଯେଉଁ ଖାଦ ରହିଛି ତା'କୁ ବାହାର କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ରିଞ୍ଚକ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତାର ଅଂଶ ନ ରହୁ ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ... ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ପବିତ୍ରତା ରୂପକ ରାଜକୀୟତା ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନର ନମୁନା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ବିଶେଷତା ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବିଶେଷତା ହେଲା ପବିତ୍ରତା ରୂପକ ରାଜକୀୟତା । ଯେପରି ରାଜକୀୟ ପରିବାରର କୌଣସି ବି ସଦସ୍ୟକୁ ଦେଖିଲେ ଜଣାପଡିଯାଏ ଯେ ଇଏ କୌଣସି ରାଜପରିବାରର ହୋଇଥିବେ, ସେହିପରି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ପରିଚୟ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ରତାର ଚମକ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ପବିତ୍ରତାର ଚମକ ମଧ୍ୟ ତୁମର ଚାଲିଚଳନ ଏବଂ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ସେତେବେଳ ଦେଖାଯିବ ଯେତେବେଳେ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ଅପବିତ୍ରତାର ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ନଥିବ । ପବିତ୍ରତା କେବଳ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ବ୍ରତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ବି ବିକାର ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶୁଦ୍ଧିର ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ନଥିବ, ତେବେ କୁହାଯିବ ବିଶେଷତା ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱ'ର ଦର୍ଶନ କରିଥା'ନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ଏବଂ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****